

CARTA DOMINICAL

21 DE GENER DE 2024

RESSÓ DE LA PARAULA La novetat de l'any (II)

Tenim clar que una cosa no és bona per ser nova, sinó per ser un bé per a la persona. Tanmateix, gairebé sempre oblidem aquest principi a l'hora de felicitar el nou any.

És un bell costum saludar-nos desitjant a l'altre un any nou feliç. Seria més bell encara si almenys fóssim conscients del que desitgem, és a dir, del que significa felicitat, "any feliç". Com quan saludem desitjant "bon dia": què desitgem?

No és simplement una pregunta curiosa. Ni més ni menys que ens plantejem què entenem per felicitat i per bondat en desitjar-la a l'amic. Es tracta d'una qüestió d'extraordinària importància, que aquí no podem dilucidar i que en el moment de la simple salutació no sol ser conscient.

No voldríem que les formalitats que impregnen la nostra convivència es quedessin en això, en meres formalitats. Elles formen part de "la litúrgia" de la nostra vida quotidiana i, de la mateixa manera que la litúrgia orant de l'Església no ha de caure en la rutina mecànica i buida, tampoc les nostres salutacions diàries no haurien de perdre el seu sentit pel fet de repetir-se. Malauradament, allò més sublim pot esdevenir allò més banal en caure víctima de la rutina. Evitar aquest risc exigeix tenir resoltes les preguntes fonamentals (què és la felicitat, què és la bondat) mitjançant la reflexió, la meditació, l'oració, en moments especials de recerca i assimilació interior. Si les respostes a aquestes preguntes arriben a conformar la nostra intimitat, les salutacions i els gestos quotidians serien més sincers i valuosos, transmetrien espontàniament els valuosos desitjos que portem dins.

La resposta més normal a la pregunta de què desitges quan saludes "feliç any", "bon any", és que ens agradaria que li anessin bé les

coses al nostre amic, que tingui sort en el treball, en l'economia, en les amistats, en la salut, és a dir, més o menys, que es compleixin els seus somnis. Concretament, quins somnis? Ja sabem que els nostres somnis, els més comuns en general, són qualitativament molt curts: alguns estan centrats en el jo, en el propi benefici, com l'èxit, el guany econòmic, la solució d'un o altre problema, la salut, que ens toqui la loteria...; altres somnis són més altruistes, com que s'acabin totes les guerres i desaparegui el sofriment, que tothom pugui viure dignament, etc. Aquests somnis són molt amplis en quantitat, desitgem moltes coses per a molts. Però són molt curts en profunditat: per un costat, són desitjos de coses que "passen", gairebé per casualitat, per sort, sense tocar per a res la responsabilitat del subjecte; per l'altre són desitjos que obliden la naturalesa del bé o la felicitat i la seva font. És a dir, que només poden ser fruit de la virtut.

En conseqüència, no hi ha millor felicitació, ni millor desig per a l'amic, que dir-li: "que l'any vinent siguis realment virtuós, que en el nou any avancis en el coneixement de la veritat i la comuniquis sincerament, que hi visquis d'acord, que siguis just i solidari, que et mantinguis sostingut per l'esperança, que estimis més i a més gent, que serveixis generosament, que et mantinguis fidel, etc.

Certament, aquesta felicitació sonaria una mica estranya. Semblaria que ens fem repel·lents mestres de la virtut. Però allà en el secret del cor no hi hauria millor felicitació, millor regal, millor desig, que veure en l'amic aquesta vida renovada: seria veritablement feliç.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat